

anden, havde sin Grund, som Ministeriet bekendt fra dets Correspondance med Hr. J. Warburg i Dagene fra 21de til 28de December 1863, i, at et udenlandsk Firma overtog Forretningen, og mit Firma kun optraadte i eget Navn, men i Virkeligheden var Commissionair og Garant for det fremmede Firma; jeg fremhæver dette, fordi der tillige kunde søges en Modsigelse imellem mine Udtalelser og det, at jeg paatog mig de betræffende Forretninger; men da nævnte Firma selvfølgelig maatte betale mig en Provision og selv maatte have Fortjeneste i Forhold til Risicoen, er det døensynligt, at den valgte Anskaffelsesmaade maa have været langt dyrere end den af mig foreslaaede. Uden at dertil er ved Ministeriets Skrivelse givet bestemt Anledning, finder jeg det dog rigtigt at udtale, at selv ved den bedste Anskaffelsesmaade vilde selvfølgelig et meget stort Tab være opstaaet, naar man vil sælge Varer, der ere anskaffede og fabrikerede til et bestemt Diemed, der kun ere anvendelige til meget faa andre Diemed, der tilmed ere anskaffede med Betingelser at skulle leveres ekstraordinært hurtigt; hertil kommer endnu den plausible Grund til et stort Tab, at Alt gjælder som Varer til Krigsbrug, anskaffede da Krigen stod for Døren, og solgte paa en Tid, da Grundene til Kjøbets Forhvirning vare ophørte.

Bed Grosserer Adlers Udtalelser fandt Krigsministeriet sig foranlediget til at paalægge Chefen for Contoiret for den militaire Klædefabrik yderligere at meddele de factiske Oplysninger, som maatte anses fornødne til nærmere at belyse de fremførte Klager. Dette Paalæg efterkom Contoirchefen ved i Skrivelse af 27de Januar d. A. (Bilag Nr. 6 med 17 Underbilag) at give følgende Oplysninger:

Naar Grossereren i Almindelighed udtaler sig imod Anskaffelser ved Licitationer (vide i det i hans Skrivelse citerede Foredrag i Rigsraadet, Tidenden, overordentlige Samling i 1864, Spalte 121), saa er han, hvad han selv indrømmer, i Modstrid med, hvad der ved forskjellige Leiligheder er antaget af de lovgivende Forsamlingers Fleertal. Armeens Intendantur vilde derfor have paadraget sig Anvar ved ikke at benytte denne Anskaffelsesmaade. Forsaavidt Grossereren særligt udtaler sig imod de Licitationsbetingelser, som stilledes for Klædeleveringerne, vil denne Ankes Gyldighed bedst kunne bedømmes, naar disse Betingelser uddrages af de trykte Beskjendtgørelser, som medfulgte den tidligere Fremstilling.

Der forlangtes:

1. at Værerne skulde svare til de fremlængte Prøver;
2. at de skulde veie mindst et Pund pr. Allen;
3. at de skulde være tilvirkede af god, stærk Uld uden Tilsetning af Kradsuld;
4. at de skulde være frympede saaledes, at de ved at prøves ikke indløb mere end $\frac{1}{2}$ Tomme paa Bredden og i Længden ikke mere end $\frac{1}{2}$ Tomme pr. Allen (de usserødske Varer maae paa 60 Allen kun indløbe 12 Tommer).

Opsyldelsen af disse Betingelser kunde ikke medføre nogen særdeles Vanskelighed eller være affrækkende for de mange store og velindrettede udenlandske Fabriker, der visstnok kunde levere gode Varer, naar de vilde, men om hvilke det var at befrygte, at de vilde benytte sig af den Omstændighed, at det vanskeligt kan opdages, om der er benyttet Kradsuld ved Fabrikationen af den paagjældende Vare. For saavidt muligt at sikre sig herimod maatte man fremlægge Prøver, om hvilke man med Visshed kunde vide, at de ikke indeholdt Kradsuld, og de udtoges derfor af Beholdningerne af usserødske Klæde, men ved de usserødske Prøver er der intet Særegent, medmindre man vil regne det for noget saadant, at de ere tilvirkede af god ublandet Uld og forvarligt fabrikerede. Der forlangtes ikke, som det udtales i Grosserer Adlers Foredrag,